

Kl. 01:30

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har jo haft en behandling af det her lovforslag i Erhvervsudvalget sideløbende med den åbningsdebat, vi har haft, og jeg tror lige så godt, man kan være ærlig og sige, at det selvfølgelig har givet en udfordring i forhold til at følge med i alle de justeringer af lovforslaget, der er blevet foreslået, og også den løbende stillen spørgsmål og afgivelse af svar, der er kommet.

Vi har fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig alligevel gjort alt, hvad vi kunne, for at følge med i dagens udvikling og har jo så også ved betænkningssagens afgivelse sagt ja til de ændringsforslag, der nu behandles her ved andenbehandlingen. Og vi vil også understrege her ved andenbehandlingen, at vi selvfølgelig stemmer for lovforslaget ved den tredjebehandling, som nu ser ud til at komme senere på dagen, her i dag, fredag.

Jeg vil lige med det som udgangspunkt, altså at vi selvfølgelig stemmer for lovforslaget ved tredjebehandlingen, nævne nogle enkelte punkter, som vi specielt har dyrket i forbindelse med udvalgsbehandlingen indtil nu.

Det ene er det her punkt om, hvornår nye institutter kan træde ind i garantiordningen. Vi havde jo gerne set, at reglerne havde været sådan, at man kun havde en kort periode, hvor man kunne træde ind, og så var det dét, og at ordningen så løb i de her 2 år, hvor nye institutter ikke kunne træde ind. Det har vi forstået ikke kan lade sig gøre efter de regler, der gælder i EU, hvorfor nye institutter skal kunne træde ind i ordningen og man på anden vis må søge at begrænse risikoen for, at nogen spekulerer i ordningen. Vi vil meget nøje følge den måde, det vil ske på i praksis. Vi har forstået det sådan, at de institutter, der ønsker at træde ind i ordningen, skal levere en forretningsplan, og at man vil se meget nøje på den. Vi vil bede om, at det, man kræver, er en meget detaljeret plan, og at man også holder meget øje med, at den plan, der afleveres, følges, så vi undgår misbrug af ordningen.

I forhold til den situation, der er, hvor institutter bliver tvunget til at træde ud af ordningen, fordi de ikke kan eller vil følge de spilleregler, der gælder, fremgår det nu, at de institutter får et varsel på 8 dage og så bliver smidt ud af ordningen, og at alle de ting, der så dækkes ved garantiordningen for de her institutters vedkommende, også dækkes, frem til de så bliver

smidt ud. Der havde vi ønsket, at man havde indskrænket det, sådan at de, i den periode, efter at varslet er givet, til de rent faktisk smides ud, ikke ville være dækket. Altså, hvis man har konstateret, at der er problemer med den måde, de administrerer på, og de administrerer i strid med reglerne, så synes vi faktisk, at man skulle prøve at minimere den dækning, den risiko, staten påtager sig her.

Endelig vil jeg nævne, at vi har haft meget fokus på den konkurrenceforvridning, der kan finde sted mellem banksektoren og realkreditsektoren i alt det her. Når vi går ind og laver en statsgaranti for banksektoren, er der selvfølgelig en risiko for, at der i de situationer, hvor banker udbyder lån til fast ejendom, er en konkurrencesituation i forhold til realkredit, som er i realkreditens disfavør.

Der er vi opmærksomme på – også med de svar, der er givet på spørgsmål 44 og 45 – at man vil have meget nøje kontrol med den risikoadfærd, der er hos de pengeinstitutter, der er omfattet af ordningen. Vi har også noteret os, at man vil diskutere med det private beredskab, hvordan man sikrer, at reglerne følges. Det, som er vores forslag, og som vi også gerne vil tage op her mellem anden- og tredjebehandlingen i en fornyet udvalgsbehandling ved hjælp af et spørgsmål til ministeren, er, om ikke det er en god idé at tilføje, at den diskussion ikke bare skal tages med det private beredskab, men også særskilt med Realkreditrådet, altså med de realkreditinstitutter, som jo er i risiko for at blive påført en negativ konkurrence. Vi ser gerne, at Realkreditrådet i den sammenhæng kommer ind og får en mere central placering, og vil gerne høre ministeren – enten nu eller ved et spørgsmål efterfølgende – hvordan man i praksis vil kunne sikre det.

Endelig skal jeg sige, at vi jo har problematiseret det her med, at det bliver behandlet så hastigt, og også, om man kunne blive færdig her fredag med tredjebehandlingen, og vi er nået frem til den konklusion, at det bliver man nødt til. For når først det er meldt ud til de finansielle markeder, at vi bliver færdige med den her lov-pakke fredag, er det vores vurdering, at det vil kunne give øget finansiell ustabilitet, hvis ikke vi bliver færdige, fordi det så vil kunne hedde sig, at der er politisk uro omkring pakken. Det vil vi ikke bidrage til, og derfor er vi nået frem til, at det nu er en nødvendighed i forhold til den situation, vi står med, at lovforslaget endelig tredje-